

Hogy ne vegyünk fel pénzt egy gazdasági társaság számlájáról?

A Kúria legfrissebb döntésével megerősítette azt a korábbiakban kialakult adóhatósági gyakorlatot, mely szerint a gazdasági társaságok számláiról az ügyvezető vagy megbízottja által felvett pénzüsszegek sorsát szigorú számadású nyomtatványokkal, dokumentálhatóan és beazonosíthatóan kell ki- és bevételezni és könyvelni.

Egy adóhatósági ellenőrzés során **nem az adóhatóságot, hanem a cég számlájáról pénzt felvevőjét terheli annak a bizonyítása, hogy a felvett pénzt a cég érdekében és nem pedig a saját szükségletei kielégítésére használta fel.** Amennyiben a felvevő nem tudja bizonyítani, hogy a cég érdekében történt a pénzfelvétel, ez esetben az így felvett pénzüsszeg az Szja. tv. 28. § alapján a pénzfelvevő személy egyéb jövedelmeként adózik, tekintettel arra, hogy az Szja 4. § (1) bekezdése szerinti vélelem következtében az egyes magánszemélyekhez kerülő pénzüsszegek mindaddig jövedelemnek minősülnek, amíg az adózók azzal el nem számolnak. E körben a Kúria döntésében kiemeli, hogy a megfelelő bizonylatok hiánya sem tanúvallomással, sem szakértővel nem pótolható.

A Kúria új, joggyakorlat összegző ítéletében hivatkozik a korábbi gyakorlatából azokra a **típusos érvekre, amelyekre** ilyen esetekben az eljárás alá vont társaság bankszámlájáról pénzt felvevő személyek az esetek többségében **sikertelenül hivatkoznak.**

Egyik leggyakoribb érvként hivatkoznak arra, hogy a gazdasági társaságok bankszámláiról készpénzben felvett **összegeket kizárólag egy projekt finanszírozására fordítják.** Ezen védekezés esetén viszont elemei jelentősége van annak, hogy a pénzfelvevő már az adóhatósági ellenőrzési szakaszban bocsásson az adóhatóság rendelkezésre olyan hiteles iratot, bizonylatot, amely igazolja, hogy a gazdasági társaságtól származó pénzüsszegeket ténylegesen a cég által végzett valamely projekt költségeire fordította.

A gyakorlatból ismerten védekezésként hivatkoznak a pénzfelvevők továbbá arra is, hogy a társaságtól kapott **kölcsön összegét vették fel** a cég bankszámlájáról, amit bizonylatokkal később igazolni próbálnak, hogy a társaság részére visszafizették. Ezek a védekezések úgy szoktak általában megoldótni, hogy a felvett összegek és visszafizetések a bizonylatolás hiányosságai, vagy ellentmondásossága miatt egymásnak nem feleltethetők meg, valamint a felvételt és a visszafizetést igazoló pénztári bizonylatok és a kölcsönszerződés között semmilyen összefüggés sem mutatható ki.

Ismétlődő jelleggel hivatkoznak a pénzfelvevők ilyen ügyekben arra is, hogy **a pénzfelvétel annak érdekében történt, hogy a külföldi anyavállalattal szemben elszámoljanak.** Ilyen esetekben védekezésként olyan eljárási hibára hivatkoznak a bírósági szakaszban az ellenőrzés alá vont pénzfelvevő személyek, hogy a magyar adóhatóság nem élt megkereséssel azon külföldi adóhatóság felé, amely jogosult lenne bekérni a külföldi anyavállalattól azokat a főkönyvi kivonatokat és egyéb számviteli dokumentumokat, amely igazolnák, hogy a magyar cég számlájáról felvett pénzüsszegek valóban a külföldi anyavállalathoz kerültek és ezáltal jövedelem nem keletkezett a pénzfelvevő személynél. A Kúria több ítéletében rögzíti, **hogy ilyen esetekben nem terheli a magyar adóhatóságot a külföldi adóhatóság felé irányuló megkeresési kötelezettség,** és nem követ el mulasztást a hatóság, ha ilyen bizonyítási indítványt nem teljesít.

A Kúria rögzíti, hogy ez esetben is az adóhatósági ellenőrzés alá vont pénzfelvevő személy köteles már a hatósági ellenőrzési eljárási szakaszban bemutatni azokat a számviteli bizonylatokat, iratokat melyek igazolják, hogy a külföldi cég részére a magyar cég bankszámlájáról felvett pénzüsszegek elszámolásra kerültek és ezáltal nála jövedelem a pénzfelvétel miatt nem keletkezett.

A Kúria a joggyakorlatot összesítő határozatában rámutat arra is, hogy az elszámolás bemutatásának hiányára nem lehet kibúvót találni azzal, hogy a pénzfelvételt eszközölő magánszemélyt a vonatkozó jogszabályok szerint bizonylatmegőrzési kötelezettség nem terheli. Ezen érv vonatkozásában a Kúria több döntésében rámutatott arra, hogy olyan esetben, amikor gazdasági társaság pénzkezelése történik, a számláról pénzt felvevő személyt is nagyobb felelősség terheli az elszámolás igazolása körében és alapvető érdeke az olyan bizonylatok megőrzése, amely utóbb igazolja az elszámolás megtörténtét.

Összegezvén a fentieket javasoljuk, hogy ha egy gazdasági társaság ügyvezetője vagy bármely arra megbízott személy készpénzt vesz fel a társaság bankszámlájáról, akkor azt dokumentálnia kell, arról könyvelési bizonylatot kell kiállítani, a házipénztárba bevételezni, annak meg kell jelennie a társaság könyvelésében is valamint a bizonylatokon fel kell tüntetni a pénzfelvétel célját és ennek mind a pénzt kiadó, mind pedig a pénzt fogadó oldalán bizonylatokkal igazolt módon kell történnie. A megfelelően dokumentált pénzfelvétellel tehát elkerülhető, hogy az ügyvezető egy olyan pénzfelvétel után fizessen személyi jövedelem adót, amely pénzt nem a saját szükségletei kielégítésére fordított, így az nem minősül adóköteles jövedelemnek sem.